

BESTE BEZETTER

een brief van anarchisten

Zodra je de straat op gaat, loop je de kans gearresteerd te worden. Gearresteerd worden is vervelend, zeker als je niet weet waar je aan toe bent. Daarom is het goed je voor te bereiden. Hiervoor een aantal tips:

Wat bij arrestatie?!

- ★ Zorg ervoor dat anderen weten dat je gearresteerd wordt.
- ★ Verklaar nooit iets! Je hebt het recht om te zwijgen en alles wat je zegt (ook buiten het verhoor) kan alleen maar tegen jou en anderen gebruikt worden!
- ★ Je kunt max. 6 uur vastgehouden worden, als je ID niet bekend is kunnen daar 6 uur bij komen. De uren tussen 0:00 en 9:00 tellen niet mee.
- ★ Word je verdacht van een misdrijf, dan kun je ook in verzekering gesteld worden, je kan dan max. 3 dagen en 15 uur vast gehouden worden.
- ★ Houd je taai en bedenk dat mensen buiten aan je denken en je vrij proberen te krijgen.

Samen de straat op!

- ★ Probeer samen naar een actie te gaan. Ben je alleen? Probeer dan aansluiting te zoeken bij anderen.
- ★ Spreek met elkaar af over wat je wel en niet wilt doen.
- ★ Zorg dat je elkaar in de gaten houdt en wissel bijv. telefoonnummers uit.
- ★ Geef aan elkaar door dat je weggaat en wanneer je iemand mist.

Steun en solidariteit! We zijn erg geïnspireerd door de bezettingen op Wall Street en elders in de wereld. Eindelijk gaan er weer mensen de straat op! Deze acties hebben de potentie protest en verzet in dit land een nieuw leven in te blazen. We hopen dat deze bezettingen zullen groeien, zowel in aantal als in inhoud, en we zullen ons best doen om daaraan bij te dragen.

Waarom zou je naar ons luisteren? In het kort, omdat anarchisten al jaren bezettingen organiseren, beslissingen maken op basis van consensus en strijden tegen het kapitalisme. Als deze nieuwe beweging niet leert van de fouten van de voorgaande bewegingen, lopen we het risico deze fouten te herhalen. We hebben hieronder een aantal van onze zwaarbevochten lessen samengevat.

Bezettingen zijn niets nieuws. De grachtenpanden in het centrum van Amsterdam en de kantoren aan de Zuid-as vertegenwoordigen eeuwen van plundering en koloniale bezetting. Om een betekenisvolle tegen-bezetting te beginnen, is het belangrijk om deze geschiedenis te erkennen en om het verzet daartegen, de slavenopstanden, de strijd tegen koloniale overheersing, de arbeidersstrijd, vredes- en anti-globaliseringsbeweging als uitgangspunt te nemen.

De “99%” is niet één sociaal geheel. Sommige bezetters brengen een verhaal, waarin de “99%” wordt gekenmerkt als één homogene massa. De “gewone mensen” die worden aangeduid als de “99%”, lijken vaak verdacht veel op de overwegend witte, gezagsgetrouwe middenklasse burgers die we kennen van TV, maar zo homogeen ziet de samenleving er in werkelijkheid niet uit.

Het is een vergissing om onze diversiteit te ‘whitewashen’. Anderen worden al veel langer aangevallen door het kapitalisme en strijden al generaties tegen het onrecht dat het systeem kenmerkt. De middenklassen, die op dit moment hun sociale status aan het verliezen zijn, kunnen veel leren van hen die nooit in hun privileges gedeeld hebben.

Het zijn niet slechts de “rotte appels” die het probleem veroorzaakt hebben. De crisis is niet het gevolg van het egoïsme van enkele bankiers, het is het onvermijdelijke gevolg van een economisch systeem dat op elk niveau van onze samenleving aanzet tot moordende concurrentie. Kapitalisme is niet statisch, maar een dynamisch proces dat alles op zijn weg verslindt, de planeet reduceert tot grondstof voor winst, en haar uitgewoond achterlaat. Nu vrijwel al het mogelijke in het vuur geworpen is, stort het systeem in ◢

en komen zij die vroeger bevoordeeld waren, in de kou te staan. In terugkeren naar een eerdere fase van het kapitalisme, zoals naar de goudstandaard bijvoorbeeld, ligt niet het antwoord. Dat is niet alleen onmogelijk, eerdere stadia van het kapitalisme kwamen ook niet ten goede van de "99%" wereldwijd. Als we uit deze crisis willen ontsnappen, moeten we herontdekken hoe we ons tot elkaar en de wereld om ons heen willen verhouden.

Verheerlijk gehoorzaamheid aan de wet niet. De wet is er uiteindelijk om de privileges van de rijken en machtigen te beschermen, het opvolgen ervan is niet per se moreel – het kan zelfs immoreel zijn: slavernij was legaal en óók de Nazi's hielden zich aan de wet. We moeten de kracht van ons bewustzijn en geweten ontwikkelen en datgene doen waarvan wij weten dat het goed is, ongeacht de wet.

De politie kun je niet vertrouwen. Sommigen noemen hen misschien "gewone arbeiders", de taak van de politie is het beschermen van de belangen van de heersende elite. Zolang ze in dienst blijven als agent, kunnen we niet op hen rekenen, hoe vriendelijk ze zich ook opstellen. Bezetters die hier nog aan twijfelen zullen dit uit eerste hand ervaren zodra we een echte bedreiging beginnen te vormen voor de ongelijke verdeling van welvaart en macht waarop deze samenleving gebaseerd is. Iedereen die er op staat dat de politie er is om de 'gewone' burger te beschermen en te dienen heeft waarschijnlijk een bevoorrecht (en gehoorzaam) leven geleid.

Voor een diversiteit aan deelnemers, moet de beweging ruimte maken voor een diversiteit aan tactieken. Het is belerend en egocentrisch om te denken dat jij weet welke tactiek iemand anders moet volgen bij het nastreven van haar of zijn ideaal. Als we ons van elkaar gaan distantiëren geven we de autoriteiten een middel om ons verzet te delegetimeren, om de beweging te verdelen en uiteindelijk te vernietigen. Waar kritiek en het debat een beweging doen groeien wordt deze juist verlamd door hen die zich opwerpen als "vertegenwoordiger" ervan. We moeten niet streven naar één gelijke tactiek, maar ontdekken hoe verschillende tactieken elkaar kunnen aanvullen.

Zij die de confrontatie met de wet of de politie aangaan zijn niet simpelweg politie-provocateurs of relschoppers. Veel mensen hebben een goede reden om boos te zijn. Sommige mensen komen voor zichzelf op en berusten niet in een strategie van passief verzet. Politiegeweld is niet enkel bedoeld om ons te provoceren, het is bedoeld om ons pijn te doen en bang te maken zodat we weer gehoorzaam en inactief worden. Daarom is zelfverdediging van essentieel belang.

Ervan uitgaan dat zij die de confrontatie met de autoriteiten niet uit de weg gaan, op de een of andere manier met hen samenwerken, of niet weten waar ze mee bezig zijn, is meer dan alleen onlogisch. Het ondermijnt het lef dat nodig is om de status quo te trotseren, en ontmoedigt hen die de moed hebben om dat te doen. Een dergelijke aanname is typerend voor bevoorrechte mensen die geleerd hebben de autoriteiten te vertrouwen en bang zijn voor iedereen die hen niet gehoorzaamt.

Laat deze beweging niet kapen door politieke partijen, vakbonden of commercie. Protesten worden al te vaak gedomineerd door politici met hun partij-of vakbond-prullaria. Op die manier wordt sociale onvrede beteugeld en worden demonstranten gereduceerd tot klapvee voor de een of andere politicus en haar of zijn carrière. Ook de commercie staat niet aan onze kant, zij zijn de begunstigden van dit systeem. Waar zij de voortzetting van dit systeem voorstaan zouden jij en deze nieuwe beweging een werkelijke verandering kunnen zijn.

Geen overheid – dat wil zeggen, geen centrale macht – zal ooit welwillend de behoeften van gewone mensen vóór de wil van de machtigen plaatsen. Hierop hopen is naïef. Aan de basis van deze beweging moeten vrijheid, autonomie en wederzijdse hulp staan. En niet het verlangen naar een "aansprakelijk te houden" centrale macht. Zelfs in de "democratie" die de Franse revolutionairen van 1789 voorstonden bleven slavernij en de kloof tussen arm en rijk vanzelfsprekend.

In plaatst van enkel een smeekschrift te presenteren aan hen die ons regeren, zouden we moeten bouwen aan een beweging die de kracht heeft haar eisen zelf te realiseren.

Bewegingen uit het verleden hebben pijnlijk ondervonden dat het instellen van een interne "bureaucratie" of nieuw besluitvormingsproces, hoe democratisch ook, hun oorspronkelijke doelstellingen heeft ondermijnd. We moeten geen nieuwe leiders installeren, of de besluitvormingsstructuur binnen dit systeem aanpassen. We moeten manieren zoeken om onze vrijheid te verdedigen en uit te bereiden, en vanaf het begin af aan de wereld die we willen zien vorm te geven. En om zo de ongelijkheid die ons wordt opgedrongen af te schaffen.

De bezettingen zullen groeien door de acties die we ondernemen. We zijn hier niet alleen om "de macht de waarheid te vertellen". Als we alleen maar praten zullen de machtigen niet naar ons luisteren. Laten we ruimte maken voor autonome initiatieven, samen directe acties organiseren en sociale ongelijkheid en onrechtvaardigheid bij de wortel aanpakken.

Bedankt voor het lezen, samenzweren en actievoeren. Moge al je dromen uitkomen!

Deze tekst is een bewerking van
"Dear Occupiers: a letter from anarchists"
gepubliceerd door CrimethInc.